

vujudida paydo bo'lgandan ona orqali ozuqalanib rivojlanadi. Ona homilador paytida ma'sulyati yanada ortadi. Embrionga onaning har bir holati juda katta ta'sir ko'rsatadi.

Ayniqsa, 34 yoshdan keyin tug'ishni istagan ayollar uchun implantatsiyadan oldingi genetik diagnostika o'tkazish tavsiya etiladi. Sababi bu yoshda, homiladorlikning tabiiy boshlanishi bilan genetik anomalialari bo'lgan bola tug'ilishi xavfi kuzatiladi.

Yani inson etuklik yoshiga qadam bosishi bilan undagi urug'lar asta-sekin qariy boshlaydi. Shu sababli u hayot davomida turli xil salbiy omillarga duchor bo'ladi:

- onaning yomon odatlari (chekishi, spirtli ichimliklarni iste'mol qilishi);
- surunkali kasalliklar;
- dori-darmonlar bilan davolanishi;
- zararli mehnat sharoitlari (kimyoviy reagentlar, yuqori harorat ko'rinishidagi fizik omillar, tebranish, ionlashtiruvchi nurlanish, elektromagnit maydonlar);
- yomon ekologiya.

Homilador ayolni turli xil stress va siqilishlardan asrash lozim.

Demak, homilador ayolga barcha oila a'zolarining e'tibori juda muxum. Kingadir bu shunchaki doimo eshitib yurgan shunchaki so'zdir. Lekin homilador ayolga bolani ruxan va jismonan sog'lom tug'ilishi uchun juda katta parvarish kerak boladi. Biz oddiygina etayotgan stress va siqilishlar oqibatida bolani qaysidir orgini to'liq rivojlanmay qolishiga, yoki bolani miyyasi rivojlanishiga ta'siri katta. Xop deylik homilador ayol oila a'zolarining e'zozida farzandini dunyoga keltirdi. Endi ma'sulyat 2 barobar ortadi. Bekorga biz bolani o'sib, unib, rivojlanishida onani 70% ta'siri bo'ladi demadik. Chunki ona endi farzandini suti bilan ozuqalantirganda tinch xolatda turli xil duolar etib ozuqalantirsa foydadan xoli bo'lmaydi. Agarda asabda, siqilib, yig'lab bolani ozuqalantirsa bu xolat albatta bolaga o'z ta'sirini ko'rsatadi. Bola xam o'z navbatida tajang, yig'lab bezovta bo'ladi. Bejizga xalqimizda "Qush uyasida ko'rganini qiladi" deyilmagan. Bu hayotda real isbotini topgan haqiqatdir. Bola ilk tarbiyasini albatta birinchi oilasidan oladi. Bola katta bo'layotganda oilasidagi xar bir insondan o'z formulasini oladi. Formula degani oiladagi har bir insonning yaxshi va yomon fazilatlari bolaga namuna bo'ladi. Bola shu fazilatlarni xislatlarni ko'rib o'z dunyoqarashi doirasida o'ziga xulosa chiqaradi. Bundan ko'rinib turibdiki, farzand tarbiyasida oiladi har bir insonning hissasi katta.

Farzand tarbiyasida avvalam bor ota-onasi kerakli ma'lumotlarga ega bo'lishi kerak. Bola tarbiyasida ota-onalar diniy, dunyoviy va psixologik bilim egallashi juda muhim.

“Farzand tarbiyasida ota-onaning fikri bir joydan chiqishi kerak”. Otalar onalarni yoki onalar otalarni eshita olishsin, bir-birini kerakli paytda qo'llab- quvvatlay olishsin, farzandga eshittirmasdan bola tarbiyasi haqida alohida maslahat qilib, bahs-munozara qilishsin. Bolada tarafkashlikni uyg'otmaslik uchun ikkisi bir to'xtamga kela

olishi kerak. Chunki bola biror ishni qilayotganda agar bu ishni qilsam, dadam qarshi tursayam, onam tarafimni oladi, degan tushuncha bilan ulg'ayadi yoki teskarisi bo'lishi ham mumkin. Shu sababli ota-onaning fikri bir nuqtaga kelib, hamfikir bo'la olishi kerak.

Ota-onaning hamfikrligi – juda katta yutuq. Ba'zida yaqin dugonalarimga farzand tarbiyasida ma'lum usulni qo'llab ko'rishni, foydali to'garaklarga qo'yishni tavsiya qilaman. Shunda: “Yo'q, bunga turmush o'rtog'im ruxsat bermaydi”, degan javob olaman. Bo'ldi, shu bilan oldinga yo'l yo'q.

Gap ruxsat berish yoki taqiqda emas, muhimi – ma'lum fikrni o'zaro hamjihat bo'lib bir-biriga uqtira olishda, deb o'ylayman. Agar ona otaga bo'ysunmasa yoki ota kerak paytda onani qo'llab-quvvatlamasa, u yerda hech qanday tarbiya usuli foyda bermaydi.

Ota-onaning hamjihatligi dunyoqarashning yaqinroq bo'lishidir, aslida. Hayotga munosabati yaqinroq bo'lgan insonlar bitta fikrga kelishi osonroq bo'ladi. Buvi-buvalar bilan birga yashaydigan katta oilalarda odatda bola kim uning tarafini olsa, o'shandan panoh izlaydi va aytganini qildirishga harakat qiladi. SHuning uchun ham bir uyda yashovchi buvi-buvalar, ota-ona farzand tarbiyasida yakdil fikrga kela olishlari kerak. Ana shunda tarbiyaning ildizi mustahkam bo'ladi.

Ota-ona bir-birini tushunmasa, buni farzandlariga yetkazishi qiyin bo'ladi. Ota bir fikrni aytsa-yu, ona uni ma'qullamasa yoki onaning gapini ota qo'llab-quvvatlamasa, bu, albatta, farzand tarbiyasiga salbiy ta'sir o'tkazishi mumkin. Aytaylik, ota farzandning tadbirkor bo'lishini xohlaydi, ona esa qarshi bunga.

Farzand kimga yon bosishini bilmay ikkilanadi, ya'ni tarfakashlik paydo bo'lishi mumkin.

Farzand o'ylaydi: otam tarafimni olyapti, shuning uchun tadbirkor bo'laman. Balki onasi to'g'riroq yo'lni aytayotgan bo'lishi mumkin, lekin fikrlar qarama-qarshiligi bolada ikkilanishni keltirib chiqarishi va oxir-oqibat noto'g'ri yo'lni tanlanishiga sabab bo'lishi mumkin.

Har bir oilada past-balandliklar bo'ladi. Ularni yengib o'tishda bir-birini tushunish juda muhim. Farzand tarbiyasida ham o'zaro tushunish, fikrini hurmat qilish ahamiyati katta. Ko'p oilalarda ota oilani boqish uchun asosiy vaqtini ko'chada o'tkazadi, shu sababli ko'p vaqt ajratolmaydi. Shunday bo'lsa ham ota rafiqasini kerak paytda qo'llab-quvvatlay olishi, yordam berishi kerak.

Farzand tarbiyasida hammasini onaga yuklab qo'yish noto'g'ri. Chunki farzandlar onadan, otadan tarbiyani turlicha qabul qilishadi. Ota-onaning tarbiyada alohida o'rni bor.

Farzand tarbiyasida mukammallik talab qilish – xato! Tasavvur qiling, 7-8 yashar qiz opasiga qarab idish yuvgisi kelib qoldi. O'ziga yangi ko'nikma olish uchun buniyam sinab ko'rgisi keladi. Ona bu paytda idishini ayab: "Sindirib qo'ysang,

yuvma. Qo'y, sabr qilib tur, katta bo'lsang yuvasan", deb yana shashtini qaytaradi. Shu orqali yangi narsani o'rganishga bo'lgan ishtiyoq o'lyapti.

Mana shu holatda bolaning yangi narsani o'rganmoqchi bo'lgan boshlang'ich bosqichidanoq undan mukammallikni talab qilamiz. Chunki biz ota-ona, shaxs sifatida shakllanib bo'ldik. Bizga oddiy ko'ringan narsa bolaga qiyin ekanligini his qilmaymiz. Shuni ichimizdan o'tkazmaymiz. Va bu holatda bola bizdan xafa bo'lishga to'liq haqli. Bola o'ziga bo'lgan ishonchi kamayib ketishi, xafa bo'lish holatlari bo'ladi. Bolaga nisbatan boshida katta maqsadni qo'yamaylik. To'g'ri, maksimalizm kerak, bolani unga intiltirish zarur. Lekin buni boshidan qilish kerakmas. Buni sekinlik bilan, bosqichma-bosqich o'tkazish lozim. Bolangizning kelajagini o'ylasangiz, uni urmang! Hayotga tayyorlamoqchi bo'lib, ota-onalar jismoniy kuch ishlatib, qattiqqo'llik qilib qo'yishadi. Tarbiya bo'yicha kitoblarni o'qib chiqqanimda, hech qaysi manbada bolani urib tarbiyalash oqlanmagan. Ko'pchilik ota-onalar bolani urib tarbiyalashadi, chunki bu yo'l orqali bolani bo'ysundirish oson. Bolaning oqizligidan foydalanishadi. Bola sizga qarshi so'z bilan javob qaytarolmaydi, qarshi kurasholmaydi. Urub jazolash bolani sindiradi. O'sayotgan daraxtni to'g'rilyayman deb, sindirib qo'ya qolishadi. Bolani bitta uradi, yig'laydi, lekin ota-ona aytganini qiladi. Vaholanki, uning kelajagini o'ylashmaydi, uning ichki kechinmalarini his qilib ko'rishmaydi. Bola ham xato qiladi, xato qilish insonga xos. Bolani urish u yoqda tursin, qo'pol gap bilan tarbiyalashning o'zini qoralayman. Bolaning xatosini aytish kerak, faqat uning ma'lum usullari bor. Buning uchun katta sabr kerak.

O'rganish orqali erishiladigan 4 natija.

— Yaqinda kitobdan bildimki, o'rganish jarayonida 4 xil natijaga erisharkanmiz. Birinchisi, mashg'ulotdan oladigan bilim va ko'nikmalar. Ikkinchi natija bolaning mustaqil bilim olish qobiliyati kuchayishidir. Buni bola ulg'ayib boravergach, miqdorini ko'paytirib boraverish kerak. Uchinchi natija bolaning o'rganish jarayonida oladigan ruhiy holati, ya'ni hissiyotidir. Aniqroq qilib aytganda, bolaning o'sha paytdan oladigan qoniqish hissi, biror ishni amalga oshirganda ishonchining ortishi yoki aksincha, hafsalasi pir bo'lishi. Bu ham bir natija. Har doim ham ijobiy natija bo'lmaydi. To'rtinchi natija – ota-ona va farzand o'rtasidagi munosabat. Biz har doim ham farzandimiz bilan gaplashishga vaqt topolmasligimiz mumkin. Lekin birgalikda ma'lum bir mashg'ulotni qilish orqali o'rtadagi munosabatni o'rnatamiz. Ota-onalar faqat birinchi natijaga e'tibor berisharkan. Qolgan uchta natija borliginiyam bilmas ekanmiz. Aynan oxirgi to'rtinchi natija ota-ona bilan farzand o'rtasidagi ko'prik vazifasini o'tarkan. Bola faqatgina birinchi natija, ya'ni bilimlarni o'zlashtirib boraversa, kattaroq natijalarga erisholmas ekan. Olayotgan bilimi, ko'nikmasi o'sib bormas ekan. Bolani tarbiya qilayotganda ona farzandiga turli xil rivoyatlarni etib nima yaxshi-yu nima yomonligini nasihat qilib, yoki namuna qilib tushuntirib berilsa bola

o'z xulosasini oladi. Farzandlarimizning muvaffaqiyatga erishishida quyidagi uchta tamoyilni qo'llashimiz lozim:

Birinchi - uni kitob o'qishga o'ragatish lozim. Har qanday kitob emas, yoshiga, mavzuga doir, dolzarb bo'lib turgan kitobni tanlay olish muhim. Bunda, albatta, mag'zini chaqa olish kerak. Nima uchun bu kitobni o'qidim, degan savolni berishi kerak. O'sha kitobdagi qiziq, kerakli, deb berilgan fikrlarni daftarga yozib borishi kerak. Ikki katta farzandimga daftar tuttirganman, o'qigan kitoblari haqida yozib borishadi. Vaqt o'tgach, daftarni varaqlab, qaysi kitobdan qanday xulosa olganini bilib olsa bo'ladi. Bu o'sha paytda bo'lmasa, keyinchalik yordam berishi mumkin. Ikkinchi tamoyil, inson hayotda yoza bilishi kerak. Bu nima degani? Husnixat, chiroyli yoza bilish deganimas. Yoza bilish – imloviy va uslubiy xatolarsiz yozishdir. Oddiy misol: ishga kirayotganda ariza yozamiz, bizni tanimagan odam ham ana shu arizamizdan bizga baho berishi mumkin.

Inson fikrini jamlab, chiroyli yoza bilishi zarur. Albatta, buning uchun jurnalist, yozuvchi bo'lish shartmas. Har qanday kasbdagi inson yoza olishi kerak. Bu jamiyatdagi mavqeyingizni bir pog'ona yuqoriga ko'tarib beradi. Oxirgi tamoyil – o'z fikrini og'zaki nutqda ravon ayta olish. Bu ham juda muhim. Bolaga suhbat orqali hayotda juda ko'p narsalarga erishishi mumkinligini tushuntirish kerak. Masalan biror bir kasbni tanlash yoki oliy ta'lim muassasasiga kirishda suhbatdan o'tishligini, ushbu suhbat jarayonida fikrini chiroyli yetkazib berish bilan e'tiborni tortishi mumkinligini uqtirish lozim. Suhbatda bilimi bor bo'lgan inson emas, bilimini ko'rsata oladigangina yutib chiqadi. Demak, har bir ota-ona bolaning har bir savolini javobsiz qoldirmasligi kerak. Bola bu jarayonda bilish orqali o'z dunyoqarashini shakllantiradi. Shuning uchun diniy va dunyoviy bilim bola tarbiyasida juda muhim hisoblanadi. Bola psixologiyasi mana shu bilimlarni qachon va qay tarzda qo'llashni o'rgatadi. Ota-ona farzandli bo'lganlaridan so'ng farzandlari oldida o'z burchlarini to'liq bajarilishi lozim. Onaning burchi 9 oy o'z vujududa ko'tarib uni dunyoga keltirish va solih va soliha qilib tarbiyalashdir. Otaning burchi esa yaxshi ism qo'yish, tarbiya qilish, moddiy ta'minlash, balog'at yoshiga yetganidan so'ng soliha qizga uylantirish yoki solih yigitga uzatish. Bundan tashqari oilamizdagi yoshi katta kopni korgan va bilgan bobo va buvijonlarimiz ham o'z nasihatlarini bilan farzandlarimizga juda katta tarbiya beradilar. Farzandlarimizni jamiyatga qo'shish uchun ham avvalambor bog'chaga beramiz. Bog'chaga borgan bolaning nisbatan dunyoqarashi keng bo'ladi. Chunki u yerda o'z tengdoshlari bilan tanishadi. Mehribon bog'cha opalarimizda dunyoni, olamni o'rgatishadi. U kim? U nima? Savollariga javoblar, turli xil ranglar bilan rasmlar chizib ilk ta'limlarini oladilar. Undan so'ng hammamiz uchun hayotda juda muhim va unitilmas onglarni maktabda davvom ettiramiza. Eng mashaqqatli va hayotimiz poydevori bu maktabda "Boshlang'ich" sinfida bo'ladi. "Boshlang'ich ta'lim" o'qituvchilari judayam mashaqqatli va sharafli o'qituvchilardir. Har bir inson hech

qachon boshlang'ich o'qituvchisini esidan chiqarmasa kerak. Shuning uchun boshlang'ich o'qituvchilari judayam farosatli, bilimli o'z imidjiga ega bo'lgan va muhimi psixolog bo'lishi kerak. Hozirgi kunda "boshlang'ich ta'lim" o'qituvchilariga talab kuchli. Chunki boshlang'ich ta'lim pedagogi bolaning keyingi hayotini davom ettirishda ham muhim o'rin egallaydi. "Boshlang'ich ta'lim" pedagogi sinfdagi 30 ta bolaga ikkinchi ona hisoblanadi. Pedagog shu 30 ta bolaning ota-onasi, oilasi bilan yaqindan tanishishi lozim. Bola qanday muhitdan keldi, uni xarakteri qanaqa rivojlangan shularni o'rganib chiqishi juda muhimdir. 30 ta bola 30 xil xarakterga ega. Ularning bilim olish ko'nikmalari xam turlicha. Kimdir aqilli, zehni o'tkir kimdir sho'x, topolonchi yana qaysidir bola uyalchan o'z bilimini chiqazib berolmaydi yoki oilaviy sharoitiga ko'ra boshqa bolalardan orqada qolgan bolishi mumkin. Pedagog shularni aniqlab olishi kerak. Bolalarni jamiyatga qo'shishga o'z teng qurlari bilan o'zaro aloqalar o'rnatishida pedagogning o'rni katta. Bola topolonchi sho'x bolishi mumkin ammo zehni o'tkir aqilli ham bo'ladi. Bunday bolalarga ko'proq ma'suliyat berib sinfdagi o'rtoqlariga namuna qilib ko'rsatish kerak. Shunda bola o'qituvchisini maqtovidan xursand bo'lib, o'rtoqlari oldida uyalib qolmasligi uchun ularga namuna bolishga yana maqtoov eshitishga harakat qiladi. Yana bir bola aqilli zehni ammo uni chiqarib bera olmaydi. Pedagog bu bolani "Men" nini rivojlantirishi har darsda savol berib turgizishi lozim. Shunda bola bugun mendan o'qituvchim yana so'riydila dib o'zidagi bilimini chiqazib berishga harakat qiladi va o'z ustida ishlay boshlaydi. Qaysidir bola mexrga a'loxida e'tiborga muhtoj bo'ladi. Bolaga mehr berib o'ziga bo'lgan ishonchini shakllantirib boshqa tengdoshlariga qo'shishi kerak. Shuning uchun ham pedagog eng avval psixolog bo'lishi bolani tushina olishi kerak. Real hayotdan oladigan bo'lsak bola maktabga chiqqanida o'qituvchisini haf bir so'zi qonun hisoblanadi. Onasiga erkalik qilishi, ettgan gaplariga quloq solmasligi mumkin. Lekin o'qituvchisini har bir so'zi bola uchun muhim hisoblanadi va o'z vaqtida har bir vazifasini bajarishga harakat qiladi. Shuning uchun hozirgi kunda "Boshlang'ich ta'lim" o'qituvchilariga talab kuchli. "Boshlang'ich ta'lim" o'qituvchisi avvalambor o'zi odobli, ozoda kiyinadigan, bilimli bolalarga o'rnak bo'lishi kerak. Har bir bola o'zini o'qituvchisiga o'xshashg harakat qiladi. Shuning uchun pedagog o'zi namuna bo'lgan holda ularning ota-onalari bilan borgan bolaga tog'ri ta'lim tarbiya yo'nalishini berishi darkor. Aksariyat bolalarning ochilmagan qirralari, e'stddodlari shu boshlang'ich sinfida ochiladi. Nima uchun pedagogni bolani tarbiyasida kelajagida o'rni muhim deymiz.

Hech qaysi bola yaxshi yoki yomon bolib tug'ulmaydi. Bola tug'ilgandan so'ng tashqi muhit ta'sirida shakllana boshlagan. Pedagoglar bola tarbiyasida ularning ota onalari bn birga ishlaganlari yaxshi natina beradi. Axir qars ikki qo'ldan chiqadiku. Xulosa qilib aytganda, pedagoglar va ota-onalar bolani o'sib rivojlanishida o'z etiborini va mehrini ayamasliklari lozim. Shu o'rinda ta'kidlash joizki, bugungi kundagi mamlakat manfaati uchun kiritiladigan eng katta investitsiya - bu bolaga

tikilgan investitsiya hisoblanadi. Chunki xalqimizning ertangi kuni qanday bo'lishi farzandlarimizning bugun qanday ta'lim va tarbiya olishiga bog'liq. Bolani qiziqishlariga, bilim olishiga tikilgan pul va mehnat albatta kelajakda o'z samarasini beradi. Har biro ta-ona bolaning hayotiga ma'no berishi, unga har bir ishda madad bo'lishi juda ham muhim.

References:

1. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2022-yil 28-yanvardagi «2022–2026 yillarga mo'ljallangan Yangi O'zbekistonning taraqqiyot strategiyasi to'g'risida»gi PF-60-sonli Farmoni.
2. Munavvarov A.K. Oila pedagogikasi. T.: 1994.
3. To'rayeva O. Oylaviy hayot etikasi va psixologiyasi. – T.: 1998.